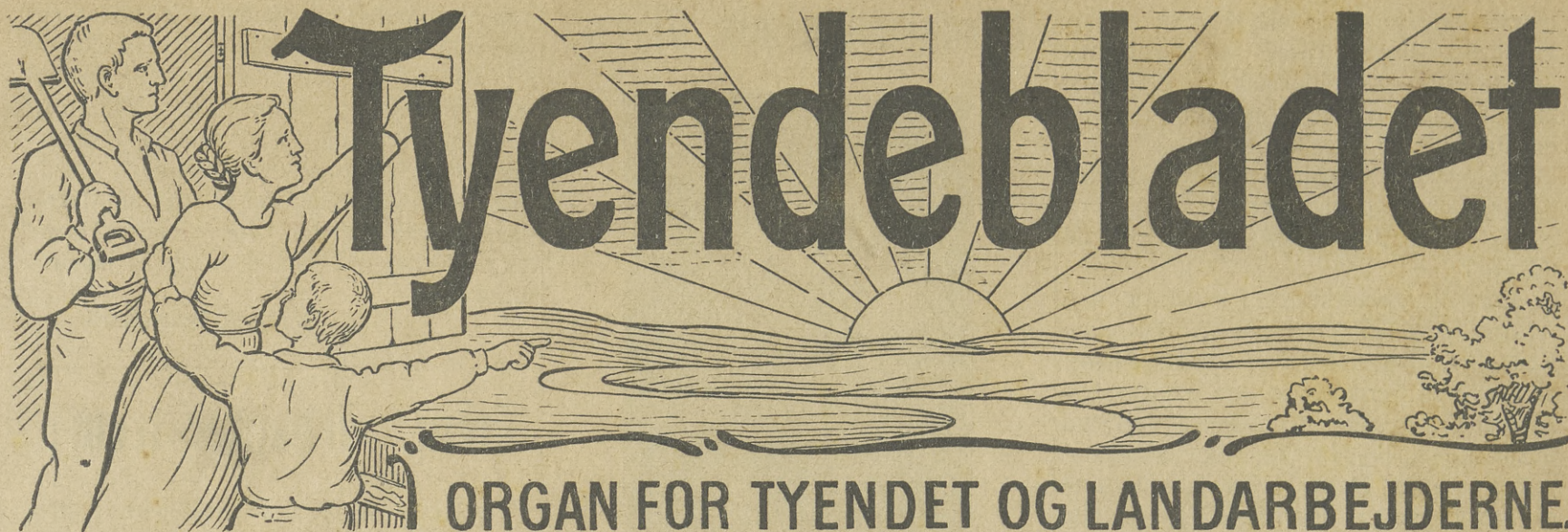

Udgivet af Tyendeforbundet.

Redaktør: Carl Westergaard.

Nr. 1.

Tyendebladet udkommer 1 Gang om Ugen og koster 65 Øre Kvartalet.

Søndag den 6. Oktober 1907.

Annoncepris: 10 Øre pr. Petitlinie. For større og staaende Annoncer Rabat.

1. Aarg.

Tyende-Sang.

Her kommer fra Dybet den mørke Armé
og fordrer af Verden et Svar;
skjönt Dagningens Glimt i vor dryppende Le
er al den Fane vi har,
vi vover en Kamp for vor nedtraadte Ret
og løfter i Vejret paa Skjændselens Bræt
den Tusindaars-Lænke, vi bar.

Vi harved din Ager, vi skar dine Neg,
vi strigled din blommede Hest,
vi lytted bag Stalden til Rotternes Leg,
naar selv du gik pyntet til Fest.
Du drømte paa Bolsfre, vi slumred paa Halm,
hvor Dyret er Nabo og Luften er kvalm,
og Svindsoten kommer som Gjest.

Vi raaber det ind gennem Luge og Lo,
hvor dundrende Plejlene gaar:
Kom frem af jert stinkende Staldkammer-Bo,
se ud fra de hældende Vraa'r!
For Fronten Reveillen nu løfter sin Klang,
lad Mismodet synke, nyn med paa vor Sang,
jer Dagning paa Ruderne staar.

Vi ejer paa Jorden knap Trævl eller Traad,
kun denne vor skorpede Haand;
til Menneskekaar fik vi kummerligt Raad,
i Ørkner vandred vor Aand.
Du Herre, som højt gennem Samfundet red
hen over de Rygge, du trykkede ned,
nu smyger vi af dine Baand!

Vel er vi en kuet og slidende Hob,
kun Trælle i Velstandens Gaard,
i Samfundets Aske en nedtrykket Job,
der skraber sin Byld med et Skaar;
snart svinger for Ruden dog Opgjørets Lyn,
se op, Kammerater, det lysner i Sky'n,
Befrielsens Malmklokke slaar!

Ja, slip hvad der trykker paa Skulder og Sind,
og sving imod Lyset din Hat!
Endnu har du Ungdommens Rødme paa Kind
og Rester af Letsindets Skat.
— Da pløjer vi muntre vort bølgende Land,
naar først vi har friet vor kuede Stand
fra Tusindaars-Trældommens Nat.

Jeppe Aakjær.

„Tyendebladet“.

Atter beriges vort Land med et nyt Blad. Det er jo ingenlunde noget nyt Fænomen, da der jo baade mod Vinter og Vaar udkommer nye Blade.

Dog — vort Blad har en Fordel frem for de andre: det udgives af et nyt, opvaagnende Samfundslag, og skal være Organ for den Bevægelse, vort Folkesamfunds nederste Lag — Tyendet — i det sidste Aar har rejst. For saa vidt er det noget nyt.

Det er første Gang i vort Lands Historie, at Tyendet og Landarbejderne har forsøgt at organisere sig med det bestemte Maal: at tilkæmpe sig bedre Livsvilkaar.

Det er første Gang, at dette store Samfundslag udgiver et Blad, som skal være deres Talsmand i Striden: Kampen for større Ret.

Det er første Gang, der har været udgivet et Blad specielt for Tyende- og Landarbejderklassen! Altsaa: Dette Blad møder fra første Begyndelse med en Del større Eksistensberettigelse end de andre Blade, fordi det har som Opgave: at repræsentere et opvaagnende Folkelag!

— Vi har Opgaver nok at tage op; vi har Maal nok at kæmpe for at naa, og vi har Mod til at tage fat!

— — Paa hvilken Tid af vort Lands Historie har der vel været et Folkelag, der har været saa daarligt stillet som os? Hvornaar har der været større Kløft mellem de forskellige Klasser, end der er mellem Tyendet og de andre? Vi ved det ikke! Vi tror ikke, det nogensinde har været. Derfor forekommer det os endnu mere naturligt, at der nu bliver begyndt paa at udjævne denne Klasseskel — begyndt netop af dem, der bedst føler det, nemlig Tyendet.

Det er i denne Kamp, at Tyende-

bladet skal være os en trofast Hjælper og Samlingsmærke.

— Husmændene har nu faaet deres Organisation og deres Blad. Storbønderne ligeledes. Arbejderne i Byerne deres. Og Frugten? Ja, vi ser den tydelig. De har vunden derved, vunden i Kultur og økonomisk Velstand.

Hvorfor skal vi — den nederste Klasse — Tyendet, ikke ogsaa have vor Organisation og vort Blad?

Jo, selvfølgelig. Vi kan jo vente os det samme som de andre: Udvikling og Fremgang!

Vi vil derved jævne Kløften mellem os og de andre — og derved faa vor Menneskeret respekteret.

Kunde vi vel vente os noget bedre? Nej, absolut ikke! Det er det, vi nu stræber efter. Det maa være vort Maal! Ogsaa dette: Vi har fuldt ud Vished for, at det kan naas gennem Organisation og vort Blad, Tyendebladet. Derfor bliver

vor Bevægelse ogsaa det lyse og skønne Haabets Evangelium. Al Haabløshed er Mørksyn, al Modløshed og Tungsind maa vige for det store og skønne: Haabet om det nye og lyse, der kommer!

Vi gaar i Kampen med oprejst Hoved og en Kampsang paa Læben!

— Og hvad gaar vort Arbejde da ud paa?

Først og fremmest dette: Fuldstændig Afskaffelse af den gamle, afskyelige Klasselov, Tyendeloven — den Lov, hvori al Fortidens Forbandelse og Trællesystem har sat Frugt. Og den samme Vej med denne Lovs Følgesvend, Skudsmaalsbøgerne — disse Bøger, som nu bruges til at brændemærke uskyldige Tjenestefolk, samt skaffe en virkelig Beskyttelseslov for Børnene og de Umyndige, Valgret og Valgbarhed, Ulykkesforsikring, bedre Beboelseslokaler i Stedet for de sundhedsfarlige, raadne Kamre, vi nu har. Kortere Arbejdstid, saaledes at vi kan faa Tid til aandelig Udvikling og personlig Dygtiggørelse. Højere Løn og en mere menneskelig Behandling.

Dertil kommer: Oprettelse af Anvisningskontorer og et Værnebureau, frie Kontrakter med Husbonden, saaledes at vi selv kan blive medbestemmende om Arbejdstid, Arbejdet, Opsigelsesfrist o. l., samt støtte hinanden under Sygdom og Tyendeprocesser, og sidst, men ikke mindst: arbejde for Oplysning blandt vore Kammerater gennem en Højskole, ved Foredrag og oplysende Skrifter.

— Jo, jo, der er Opgaver nok — Maal nok, at arbejde for.

Ingen Bevægelse og intet Blad har saa stor Eksistensberettigelse som vort. Ingen Bevægelse og ingen Blade har større og mere vigtige Opgaver end vore.

Og saa selve Bladets Stof?

Vort Blads Indhold kan deles i tre Afsnit: agitatorisk, oplysende og underholdende.

Vi trænger til disse tre Ting. Vi trænger til en kraftig Agitation, og ikke mindst trænger vi til en grundig social Oplysning samt god, sund, lærerig Underholdning.

Det skal være vort Blads Opgave!

— Hvem vil nu støtte os i disse Bestræbelser?

Ja, først og fremmest vil vi bede vore Kammerater — Tyendet og Landarbejderne — om deres fulde Støtte.

Men ogsaa Husmændene.

Det er jo deres Børn, der skal følge efter os i Staldkamrene og paa Herregaardsmarkerne, derfor bør ogsaa Husmændene støtte os.

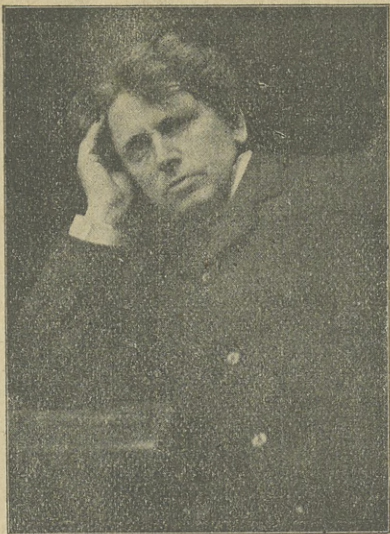
Vi beder ogsaa de organiserede Arbejdere, som allerede har mildnet deres Kaar saa meget gennem Organisationen, om at støtte os. Det vil jo kun være noget, de som gode Klassefæller vil føle som sin Pligt at gøre.

Og sidst beder vi hele det samlede Demokrati om Støtte. Demokratiets første og store Maal er jo at komme de mest lidende til Hjælp. Her er rig Lejlighed til praktisk Handling, og vi haaber den ikke udebliver.

Det er jo de Tusinder af Tjenestefolk og Landarbejdere, der skal fylde op i Demokratiets Rækker og bringe den demokratiske Tanke frem til Sejr.

Carl Westergaard.

Landarbejdernes Digter.

Jeppe Aakjær

— hvis Bog „Vredens Børn“ har vakt stor Opsigt i de senere Aar.

Han er født i Fly ved Skive 1866, tog Præliminæreksamen 1886, paa Askov 1888—89, derefter Højskolelærer, blev Student 1894, begyndte først at skrive 1897, har siden udgivet 14 Bøger — dels Fortællinger og dels Digte.

Til Sammenslutning og Kamp!

Der er en ny Hær under Fremrykning. En lille organiseret Skare er forude, et Tusinde Mænd — en Kerne, hvorm Hærmasserne skal samle sig. Det er et nyt Samfundslag, der begynder sit Opbrud; det er den kvart Million Tjenestefolk i Danmark, der begynder at rejse sig. De, der allerede som Børn blev bekendt med Livets Følelsesløshed, og som selv fik haarde Hænder under deres Arbejde i Marker og Lade ved at holde om Plovens Haandgreb eller det susende Plejlskaft. De, der om Dagen arbejdede i Gaardene og paa Herregaardsmarkerne og om Natten trak sig tilbage til de mørke Staldkamre. Nu er deres Tid kommen.

De har gaaet der Landet over i deres Hjemstavn og lyttet efter, hvad Retning Kampen derude vilde tage, om ogsaa den vilde naa frem til de Gaardporte og Stald-døre, hvor de havde deres Gang. En og anden af den ny Tids fængende Tanker havde jo naaet dem, og under deres tunge Slid og i deres trællende og fattige Tilværelse havde de vel imellem tænkt, om ikke der skulde være en lysere Skæbne til, end den, de havde kendt; om ikke ogsaa der skulde være Fremgang for dem i den Tid, der tog alle andre med sig.

Og da Budet naaede dem, greb de til de Vaaben, der har været de første i alle Klassers Eksistenskamp: En Organisation og et Blad! Med disse Vaaben gaar de med godt Mod ind i Striden, den Strid, der føres hele Verden over af de Smaa mod de Store, af Fattige mod Rige, af Underklasserne mod Overklasserne. Det vil blive en Strid om Lønnen og om Arbejdsreglerne, om Tyendeloven og Staldkamrene og meget mere. Det vil blive en Rejsning mod Trældom og Tyranni, mod Hensynsløshed og Udbytning og menneskelig Nedværdigelse.

Og der vil være Kraft og Opgang i denne Bevægelse, fordi den er i Pagt med Ungdommen. Det er et helt Livs lysere Kaar at vinde, og der er en Ungdoms fulde og livsfriske Krav at opfylde. Tyendet har været ukendt og ringeagtet som den Fattigmands ungdom, det var. Det har

været udbyttet og holdt nede under en Klasselov, og ingen har hørt dets Klage.

Nu har det selv faaet Røst og Mæle, nu træder det selvhjulpen ind i Tiden og i Samfundets Gang. Det træder ind i Rækken af de mægtige Organisationer, ind i den store Frihedshal, der er rejst af Alverdens Arbejderhænder, hvor Arbejdets Hammerslag runger i Takt med Dagens muntre Kampsang.

Christen Bundgaard.

Frem, Arbejder frem!

I det gamle Rom maatte Slaverne ikke faa at vide, hvor mange de var, da man frygtede for, at de saa skulde gøre Oprør mod deres Herrer. Vore Landarbejdere og Tjenestefolk har det i saa Henseende bedre, og i det lille Skrift, som „Tyendeforbundet“ sidste Sommer har udsendt, oplyses det, at Tjenestefolkenes Antal er omtrent 242,000, og at vi her i Landet har over 100,000 Husmænd, der ejer under 2 Skp. Hartkorn.

Hvad vilde disse Hundrede Tusinder ikke evne, naar de stod organiserede? Hvor stor en Byrde kunde de ikke løfte, naar de blot forstod at løfte i Flok?

Men skønt der intet er i Vejen for, at vore Landarbejdere kan faa at vide, hvor mange de er, saa lader det alligevel ikke til, at Bevidstheden om det store Antal, de udgør, i synderlig Grad kan anspore dem til at slutte sig sammen og stole paa sig selv og den Magt, de gennem en stærk Organisation vilde besidde.

Vi lever i et Land, hvor der tales vidt og bredt om Selvførelse og almindelig Valgret. Skal vi nu ikke for en Gangs Skyld se lidt paa, hvordan dette Selvførelse ser ud.

Vi begynder med Andelsforeningerne — Mejerier, Slagterier osv. — det kan godt være, at det store Flertal af Medlemmerne er Smaafolk; men mellem dem, der leder Foreningerne, er der alligevel ingen Smaafolk — det skulde da være i mere aandelig Forstand. Bestyrelsen tages fra Toppen. Naar Proprietæren gaar af som Formand for Mejeriet, tager man den største Gaardmand i Stedet for, og alle Medlemmerne — Husmændene indbefattet — finder, at dette er, som det nødvendigvis maa være. Det rigtige folkelige Selvførelse bestaar i, at Husmænd og Landarbejdere vælger Storbønderne og Proprietærerne til at styre deres Sager.

Og i mange — for ikke at sige de fleste — Landkommuner, regeres der noget nær efter samme Recept.

Sidste Vinter blev der talt og skrevet saa pænt og opbyggeligt, saa om denne og saa om hin Kommune, hvor de højstbeskattede Bølgere lod den alm. Bølgereklasser udpege, hvem der skulde indvælges i Sogneraadet; men tror I det gik saaledes, at først blev Socialdemokraten Arbejdsmand Jens Jensen og den radikale Benstreemand Husmand Niels Nielsen udpeget ved Provelvalget, og saa bøjede de højstbeskattede Gaardmænd og Proprietærer sig pænt for den almindelige Bølgereklasses Ønske og valgte dem ind i Sogneraadet. Nej — det gik saamænd saaledes til, at naar Præsten og Sognefogden sagde som saa: „Ja, vi kan vel nok blive enige om at stemme paa Proprietær Hansen“, saa stemte de allesammen paa Proprietær Hansen, og den almindelige Bølgere havde fejret en ny Triumf.

Alt dette kommer slet ikke af, at Gaardmands- og Proprietærklassen er os saa forfærdelig overlegen i Intelligens og Begavelse. Naar man bare har en antagelig stor Gaard,

faa er det nemlig forbavsende, faa lidt af Kundskaber og Dygtighed, der er nødvendig for at blive betroet næsten alle mulige Tillidshverv. Derimod kommer det f. Eks. meget af, at mange Smaafolk har faa ubegribelig stor Øyst til at gnubbe sig op ad de Store og lade sig lede af dem, og det kommer først og fremmest af, at Smaafolk er bange for at slaa sig løs fra de stores Formynderskab og stole paa sig selv.

For nogen Tid siden var der en Husmand, som tilraabte sine Standsfæller et: „Byg Selvstyret op fra neden!“ Dette Raad er faa godt, faa det fortjener at gentages. Dan Husmandsforeninger, Thyndeforeninger, Fagforeninger osv. Dan en Ring af organiserede Smaafolk. Vi maa sætte os som Maal at erobre den Magt, de andre har misbrugt, og vi er i vor gode Ret dertil; thi med os vinder en ny Tid frem. Med os sejrer Frisind og Humanitet over Sneversyn og Egoisme.

For et halvt Hundrede Aar siden hed det: Frem, Bondemand frem! Nu maa det i Stedet for lyde: Frem, Arbejder frem!

Johs. K. Johansen.

Vore Medarbejdere.

Forfatteren Jeppe Aakjær.

„Chr. Bundgaard.

Dr. phil. P. Munch.

Exam. juris. Fr. Sørensen, Aarhus.

Assistent Alfred Hansen, København.

Husmand Niels Mortensen, Gedsted.

„Fr. Hansen, Århus.

„M. Wammen, Aarst.

Arbejdsmand Johs. K. Johansen, Kvosted.

Tjenestekarl P. J. Hansen, Røjle.

„Ole Ingerslev, Aarup.

„Hjalmar Ejfing, Bonfild.

„Chr. Christiansen, Hasseris.

„Carl Westergaard (Redaktør).

En anden Rangforordning.

Den, der selv har tjent en Del Aar, ved, at Tjenestefolkene i Almindelighed er uhyre lidt ansættede og respekterede. Særlig i de gode Egne af Landet, hvor Bønderne har Raad til at give Greven, er Svælget mellem Gaardmandsbørnene og Tjenestefolkene stort. Enhver af os kender dette, at Tjenestefolkene, der gør Slidet og Slæbet, er ringeagtede og overfete, medens Gaardmandsdøtrene spiller Frøknere, og Gaardmandssønnerne gør det pænere Arbejde eller kun morer sig. Det er unødvendigt at nævne Eksempler.

Alle mere udviklede Tjenestefolk har sikkert følt en stærk Harm mod den dumme Vigtighed og Overlegenhed, der saaledes overfer og ringeagter almindelige Tjenestefolk og Arbejdere, og de har sikkert følt en inderlig Øyst til at indføre en anden Rangforordning.

Bjarbejderne har forlængst givet Navnet Arbejder en ny og bedre Betydning. De nævner Arbejderne som den hæderlige Modfætning til Vediggængerne, der ved Hjælp af sin Kapital snylter ved Samfundets Bord og tærer paa dets Kraft uden at give noget igen. Husmændene er ogsaa godt med. De har ved deres faglige Dygtighed hævet deres Stand til Landbrugets ypperste. Og de kræver med stor Styrke at blive fritaget for Gaardmændenes Formynderskab i deres økonomiske Foretagender, ligesom de kræver at faa indført almindelig, lige Stemmeret til Kommunerne.

Nu maa Tjenestefolkene ogsaa se at komme med.

Gennemførelsen af Forbundets Program maa være det første og foreløbige Maal. Først og fremmest maa vi opnaa Vigestilling med andre Samfundsborgere og se at komme til at leve under nogenlunde frie og sunde Forhold. Men vi maa længere endnu. Vi maa, som det endelige Maal, tilkæmpe Tjenestefolkene de sociale Goder, som tilkommer dem efter deres Arbejdes samfundsgavnige Betydning. Og vi maa selv indføre en anden Rangforordning. Vi maa efterhaanden lære at betragte den Karl, der dyrker Jorden, og den Pige, der malter Kæerne, som bedre og mere respektable end de Rigmandsbørn, der ikke bestiller andet end at more sig for deres Fædres ved Thyndets Arbejde tjente Penge.

Naar Tjenestefolkene nu slutter sig sammen for at tilkæmpe sig bedre Aar og større Ansættelse, kan de føle sig stærke ved at være i Overensstemmelse med Tidens demokratiske Tankegang og sociale Udvikling og i Pagt med dens bedste Tropper: Bjarbejderne og Husmændene.

Og vi, der saa tidt har harmedes over den Ringeagt, der vistes vor Stand, kan glæde os over at være med til at indføre en anden Rangforordning.

Ole Ingerslev.

Fra Forbundet.

Kammerater!

Saa naaede vi altsaa det store Maal, vi satte os paa Odensemødet den 10.—2.—07, nemlig selv at udgive et Blad som Organ for vor Bevægelse.

Vi var alle klar over, at vi nødvendigvis maatte have et Blad, hvis vor Bevægelse fremdeles skulde gaa frem.

— Nu har vi naaet dette Maal, nu er de første store Vanskeligheder overvunden; vi maa derfor føle det som en Højtids- og Sejersdag.

— Nu gælder det altsaa om at skaffe Bladet saa mange Holdere, at det kan bære sig.

Naar alle vore Medlemmer vil tegne sig som Holder, er Bladets Fremtid garanteret!

Det maa altsaa være det første Maal. Kan hver af Medlemmerne saa skaffe os en Holder til, vil Bladet i næste Kvartal blive udvidet til det dobbelte!

— Repræsentanterne anmodes venligst om at virke for Bladets Udbredelse. Vi giver 15 Øre til Repræsentanterne for hver Holder, de skaffer os. Vi udsætter endvidere 1 Præmie til hver af de første 4, som skaffer os de fleste Holdere.

1. Præmie: Frit Valg af en dansk Fortælling.

2. — „Vredens Børn.“

3. — „Gyldholm.“

4. — „Proletarer.“

— Konkurrencen sluttet d. 15. Novbr., dog bedes Agitatorerne sende os Resultat hver Uge.

Nu haaber vi paa et godt Resultat.

Hele vor Bevægelses Fremtid afhænger af dette Blad. Kan det vedblive at gaa som Ugeblad, vil Bevægelsen faa et Fremstød, som aldrig før.

— Det maa I bidrage til alle sammen. Det kan jo ikke nytte, at Bladet er godt, naar det kun læses af faa. Nej, vi maa have det ind i hver Karlekammer Landet over.

Derfor, Kammerater: Ud at agitere for „Tyendebudet.“

Med kammeratlig Hilsen

Carl Westergaard,
Form. f. Forbundet.

Vor Bevægelse.

„Tyendeforbundet“s Afdelinger.

Brønderslev. Formand: Jens Chr. Olesen, Karnungaard.

Hasseris. Formand: Chr. Christiansen, Hasseris, Aalborg.

Frejlev. Formand: N. A. M. Nielsen, Drastrup, Aalborg.

Caaning. Formand: Kr. Kristensen, Fuldbro Mølle, Skanderborg.

Gjording. Formand: Niels Junter, Tange, Gjording.

Røjle. Formand: H. J. Hansen, Røjle Enge, Strib.

Roerslev. Formand: Peder Christensen, Roerslev Mark, Nr.-Aaby.

Allerup. Formand: Hans H. Hansen, Birkum Mølle, Højby.

Skaarup. Formand: Niels Mstrup, Bøgeskovgaard, Skaarup.

Stenløse. Formand: Ahlman-Hansen, Stenløse Mark, St. Clemens.

Lyngby. Formand: Hans Bech, Frederiksdal Mejeri, Lyngby.

Amager. Formand: Peder Johan Nielsen, St. Magleby.

Faxe. Formand: C. O. Carlsen, Faxe Mark.

Syd-Stevens. Formand: Niels Nielsen, Thyderslev, St. Hedinge.

Bornholm. Formand: Antonius Jensen, Bodilse.

En ny Afdeling

blev stiftet i Brønderslev Søndag d. 22. September.

Vor energiske Agitator Chr. Christiansen holdt et udmærket Foredrag om Thyndets Stilling i Samfundet.

Vi kender ikke Medlemsantallet i Djebbliffet.

Et Fællesmøde

blev afholdt i Odense Søndag den 22. September af Hovedbestyrelsen for Thyndeforbundet og Tjenestepigeforeningerne.

Der blev forhandlet om, hvorledes vi bedst kunde faa Thyndeloven helt afføstet. Der naaedes et godt Resultat, som vi dog (desværre!) ikke maa offentliggøre.

Samme Dag havde vore fynske Repræsentanter Møde i Odense.

Det blev vedtaget at afholde 8 Agitationsmøder paa Fyn i Oktober.

Carl Westergaard skal være Hovedtaler.

Nærmere Referat i næste Nr. af Bladet.

Bidrag til vor Agitation.

Fra „De samvirkende Fagforbund“ har vi modtaget 200 Kr. Fra „Socialdemokratisk Forbund“ 200 Kr.

Repræsentanter søges til enhver Tid overalt i Landet. Særlig skal det være os en Glæde, om vi kunde faa nogle energiske Repræsentanter i de Amter, hvor vi endnu ingen har.

Alle Oplysninger kan faas paa Forbundets Kontor.

○ Støt dem, der averterer i „Tyendebladet”. ○

Uge-Kronik.

Vor Højskoleplan

har bitt stor Opmærksomhed i alle Kredse. Den er bleven drøftet ret indgaaende i „Højskolebladet”, „Politiken”, „Frederiksborg Amts-Navis”, „Rabnen”, „Viborg Folkeblad” m. fl.

Planen er angrebet af Forstanderne Himmelstrup, Brøder, H. J. Bedde, Witt-Hansen, „Tjenestefolk” L. Laurson o. fl.

Fra vor Side er Sagen forsvaret bl. a. af Chr. Bundgaard, Lærer Madsen-Borgod, Th. Carl Westergaard, Oluf Andersen og Forfatteren Carl E. Daa-gaard.

Vore Venner har forsvaret Sagen ganske storartet.

Vi vil senere komme tilbage til flere af de forskellige Indlæg.

To svenske Dagblade

— „Arbejdet” og „Folkebladet” — har bragt en meget rosende Artikel om vor Bevægelse.

Pjecen om „Tyendets Stilling i Samfundet” bliver anmeldt sympatiskt, og vort Program offentliggøres ordret oversat paa svensk.

Vi takker for Opmærksomheden.

Dr. P. Munch

har i „Politiken”s Kronik skrevet en ud-mærket Artikel om Tyendeforbundet.

Jeppe Hækjær

skriver i denne Tid en Samling Digte. Flere af disse Digte vil, før Bogen udkommer, blive offentliggjort i „Tyende-bladet”.

Chr. Bundgaards Billede

vil tillige med hans Biografi blive of-fentliggjort i næste Nr. af „Tyendebladet”.

Ungdomsforeningerne

i Silkeborgegnen har indbudt Redaktør Carl Westergaard til at tale ved deres store Efteraarsmøde i Silkeborg d. 13. ds. Emne: Tyendespørgsmaalet. Desværre er Mødet ikke offentligt.

„Tyendebladet”s

Kontor og Ekspedition:

Fredenstov 5, Aarhus.

Telefon 885.

Foreningslove, Medlems-kort, Sange, Pjecer, Hæfter og alle andre Arter Tryksager udføres billigt

i

- - Nationaltrykkeriet, - -

Søndergade 31 — Aarhus.

Trykt i Nationaltrykkeriet (R. Nielsen), Søndergade 31, Aarhus.

■ „Tyendebladet”, ■

Organ for Tyendet og Landarbejderne.

Udgivet af „Tyendeforbundet.” Redaktør: Carl Westergaard. „Tyendebladet” udkommer 1 Gang om Ugen og koster kun 65 Øre Kvartalet.

„Tyendebladet” vil hver Uge bringe ledende Artikler om Tyende-, Landarbejder- og Husmandssagen.

„Tyendebladet” har som Medarbejder flere dygtige Forfattere og Journalister.

„Tyendebladet” har flere ledende Mænd i Husmandsbevægelsen som Medarbejdere.

„Tyendebladet” redigeres i Irisindet Retning [og] er [aa]ben for [alle] Tidens Rørelser.

„Tyendebladet” vil [hver] Uge [bringe] indholdsrige Fortællinger, [smukke] Digte samt Billeder af Tidens Mænd.

„Tyendebladet” kan erstatte enhver andet Ugeblad.

„Tyendebladet” bør derfor holdes af alle Tjenestefolk, Land-arbejdere og Husmænd.

Agitér for „Tyendebladet”!

Søger De en dygtig Karl eller Pige,

saa annoncer i „Tyendebladet”.

„Tyendebladet” læses af det største Antal Tjenestefolk og er derfor det bedste Annonceblad for dem, der søger dygtige Tjenestefolk.

„Tyendebladet” læses af over 20,000 Karle og Piger Landet over. Har De forgæves søgt Tjenestefolk gennem andre Blade, da forsøg en Annonce i „Tyendebladet”, og De er vis paa et godt Resultat!

Læs Pjecen

„Tyendets Stilling i Samfundet”

af Carl Westergaard (udgivet af Tyendeforbundet).

Pjecens Indhold: Indledning, Tyendeloven af 1834, Skudsmaals-bøgerne, Tyendet og Valgretten, Karlekamrene, Folkestuerne, De dobbelte Senge, Føden, Arbejdstiden, Lønner, Tjenestedrengenes Stilling, Nogle Betragtninger, Aarsagen, Maalet og Midlerne, Tyendeforbundets Program, Uddrag af Lovene, Tjenestefolkenes Antal, To Bøger for Tyendet og Landarbejderne, Tyendeloven i Praksis.

Pjecen (32 Sider) kan faaes paa vort Kontor og hos vore Repræsentanter. Pris 50 Øre, flere Eksp. kun 25 Øre. Til For-kandling kan den faaes for 20 Øre pr. Stk.

- - - Agiter for dens Udbredelse. - - -

Til Tjenestefolkene!

Bliv Medlem af „Tyendeforbundet”.

Indmeldelser modtages paa vort Kontor. Kontingentet er kun 50 Øre halvaarlig for Mænd og Kvinder.

Forbundet søger energiske Repræsentanter alle Steder og en Tillidsmand for hvert Sogn.

Agitér for vor Sag blandt Venner og Bekendte.

Enhver, der er villig til at være vor Repræsentant, bedes henvende sig til vort Kontor, hvor Program, Love og Medlems-kort kan faaes.

Søg at faa oprettet en Afdeling i hvert Sogn. — Landarbejdere, Husmænd og andre, som har Interesser fælles med os, kan blive Medlemmer af vort Forbund.

Alle Oplysninger kan faaes ved at henvende sig paa vort Kontor.

Carl Westergaard,
Formand for „Tyendeforbundet.”

Borris Landbrugsskole.

(Den jydsk Husmandsskole)
ved Borris St.

6-Maaneders Landbrugskursus
Nov.-April. — Amtsunderstøt-telse søges inden 1. Maj.

3 Maaneders Pigeskole Maj-Juli. — Amtsunderstøttelse sø-ges inden 1. Novbr.

Korte Kursus til forskellige Aars-tider. Amtsunderstøttede Ele-ver optages.

Skoleplan tilsendes efter For-langende. Søren Holm.

„Tyendebladet”

er det bedste Annonceblad for dem, der vil gøre sig kendt blandt de unge Landarbejdere.

Ugebladet „Det frie Ord”

udgives af en Kreds af radikale Venstremænd og redigeres af N. Bransager, Ringsted. Kan be-stilles paa alle Postkontorer og koster 50 Øre Kvartalet + 12 Øre i Postpenge. Giver klar og indgaaende Besked om den politiske Udvikling.

„Klassekampen”

bør læses af ethvert Tyende, der interesserer sig for sociale Spørgs-maal.

Udgivet af

Socialistisk Arbejderforening.

Pjecen (32 Sider) koster 25 Øre og tilsendes franko mod Indsendelse af 30 Øre i Frimær-ker til Alb. Jørgensen, Østre Fasanvej 27³, Kbhn. F.

Forhandlere antages (Provision 7½ Øre pr. Pjece.)

Oplæsning.

Undertegnede tilbyder herved Foreninger Oplæsning af de bedste danske Forfatters Værker. Honoraret er kun 4 Kr., fri Rejse og Ophold.

Ærbødigst

H. J. Hansen,

Røjle Enge pr. Strib.

I Forhold til Kvaliteten

købes Cykler og Cykledele bedst og billigst ved Undertegnede, som forsender alt over hele Danmark.

Forlang Tilbud.

- - Cykler fra 65 Kroner. - -

C. M. Madsen,

Voel pr. Silkeborg.

(Medlem af Tyendeforbundet.)

Karle og Piger

anvises gode Pladser overalt i Landet til høj Løn fra C. J. Møllers Fæstekontor i Viborg.

Agenter,

der vil tegne Holdere til „Tyen-debladet,” antages til høj Løn. Henvendelse til Bladets Kontor.

* * * * * Annoncer i „Tyendebladet”. * * * * *